

תקציר

סוגיית הקשר של יוצאי החברה החרדית עם משפחותיהם עולה לעיתים תכופות לדין הציבורי, אך אין כמעט מחקרים שבדקו זאת עד כה. המחקרים המעטים שעסקו בסוגיה זו, השתמשו לרוב בשיטות איכותניות, והגיעו למסקנות שונות הן ביחס להיקף תופעת הנתק בין היוצאים למשפחותיהם והן ביחס לגורם לנתק זה. בחוברת זו נציג ניתוח של הקשר המשפחתי אצל כלל היוצאים, על בסיס נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. בניתוח זה, ההתמקדות היא בשביעות הרצון של היוצאים מהקשרים המשפחתיים שלהם ובמידת ההערכה שלדעתם המשפחה מפגינה כלפיהם, תוך השוואה לחרדים וליהודים שאינם חרדים. כהשלמה לניתוח זה, על בסיס סקר של עמותת יוצאים לשינוי שהופץ בין השנים 2016–2019, נבחן הקשר המשפחתי עם היוצאים בשנה הראשונה ליציאה, וכן כעבור שלוש שנים ויותר. הממצאים מלמדים כי לרוב מוחלט של היוצאים יש קשר עם משפחותיהם, אך מידת הקשר מופחתת ביחס לשתי האוכלוסיות הנוספות שנבדקו. אצל רוב אלו שהיו מנותקי קשר מהוריהם בשנה הראשונה, הקשר התחדש עם הזמן. נוסף על כך, מניתוח מאפייני הקשר עולה כי רק מיעוט מן היוצאים נתמכים כלכלית על ידי המשפחה, ושהנימוק המוביל להיעדר התמיכה הכלכלית הוא היציאה. עם זאת, רוב היוצאים דיווחו שהם מוזמנים לאירועים משפחתיים.